

ouders vanuit Hoorn hebben benaderd om Loekie tijdelijk in hun gezin op te nemen. Jaap heeft het z'n vader en moeder ook nooit gevraagd.

"Ze hebben vast gewoon ja gezegd, toen dat gevraagd werd. Nee, ik vroeg niks. Het wás gewoon zo. Het leven ging simpelweg verder. Honger hadden we niet, m'n vader was keurmeester bij de veiling A. en O. in het dorp. Pa was wel gek met m'n kleine neefie. Ik zie 'm nog over de vloer paardje rijden. Ze hadden een onderduikplaats voor 'm in de kruipruimte van een hangkast in de slaapkamer. De bodem kon er precies uit, kind in een wieg op de modder, bodem erin, hoedendoos er bovenop, deur dicht, klaar. Loekie zat er een paar keer veilig in, toen er een week lang Duits geschut in onze straat stond opgesteld, maar er gebeurde gelukkig niks".

Anderhalf jaar

Loekie Themans, de baby van Sally Themans en Gerda Themans-Menco, bleef anderhalf jaar toevertrouwd aan de goede zorgen van Cornelis Laan en Guurtje Laan-Windt. Op 7 juli konden de ouders hun eerste kind dolgelukkig en dankbaar in de armen sluiten. Ze hadden het niet meer gezien sinds pleegmoeder Van den Berg van de Drieboomlaan overhaast met Loekie uit Hoorn naar De Goorn had moeten vluchten om aan arrestatie door de Duitsers te ontkomen. Jaap Laan kan zich van dat emotionele weerzien nog wel wat herinneren:

"We hebben Loekie teruggebracht in een roeischiutje, auto's reden er niet, voor de fiets was Loekie nog te klein. Met een bootje ging het gemakkelijk. M'n zus en ik mochten mee. Vader roeide van De Goorn naar Hoorn. Ik weet niet meer waar we Loekie hebben afgegeven, maar 't was wel emotioneel allemaal. Je moet nagaan, Loekie was zo'n beetje ook een kind van m'n ouders geworden. Loekie zei papa Cor tegen m'n vader en m'n moeder noemde hij Moea. Dat heeft 'ie altijd volgehouden. Hij praat nou nog wel over Moea".

Hecht contact

Z'n ouders vertelden Jaap later pas dat Loekie Themans dus geen neefie van 'm was. Toen pas drong het goed tot Jaap door wat zich in z'n ouderlijk huis had afgespeeld zonder dat 'ie er weet van had. Maar intussen weet 'ie nu donders goed hoe het met Loekie Themans in de loop van de jaren is afgelopen en wat er van hem geworden is.

Het contact tussen de twee onbekende families uit oorlogstijd is na al die jaren zeer hecht geworden. Loekie Themans groeide na de bevrijding in Amsterdam op, kwam elk jaar op vakantie in De Goorn en beleefde er naar diens zeggen "zeer gelukkige jeugdijaren op het platteland". In Amsterdam kon niet wat in de Goorn zo gewoon was als bijvoorbeeld vissen in een slootje.

Achttien jaar oud vertrok Loekie Themans naar Israël om aan de dienst in Holland te ontkomen, prompt kreeg hij toen dáár een oproep voor het joodse leger. Hij heeft zich er nadien blijvend gevestigd, trouwde er met Chaja Monnikendam, woont in Tel Aviv en heeft drie kinderen, Sharon, Galith en Chagai.

Chaja Monnikendam is de dochter van een arts, die in de oorlog met zijn vrouw was ondergedoken in een leegstaand huis aan de Streekweg te Hoogkarspel. De oudste zoon van het echtpaar Monnikendam (Marcel, geboren 21 juli 1945) is getrouwd met een zus van Loekie, Diewke. Het echtpaar Monnikendam leeft nog, in Tel Aviv. De vader en moeder van Loekie zijn overleden.

Onderscheiding

Jaaps moeder, mevrouw Laan-Windt, werd dankzij bemoeienis van haar vroegere pleegkind Loekie Themans

Loekie Themans in 1983 samen met "Moea" Geertruida Laan-Windt na het planten van een boom in Israël.

in 1983 onderscheiden met de hoge Israëlsche onderscheiding Yad Veshem voor betoonde moed aan het joodse volk betoond. Zij nam deze postuum in ontvangst voor haar man, die in 1957 bij een verkeersongeval om het leven is gekomen. Haar zoon en dochter waren bij de plechtigheden aanwezig. Die dag werd ook een boom geplant in de Laan der Rechtvaardigen te Tel Aviv. Een bordje vermeldt de namen van het voormalig echtpaar uit De Goorn. In '84, een jaar nadat zij in Israël was geweest overleed mevrouw Laan, 73 jaar oud.

Zoals Jaap Laan al driemaal in Israël geweest, zo komt Loekie Themans af en toe over naar Holland. Hij heeft in Tel Aviv een klein bedrijfje in reparaties van deursloten en de handel daarvan. Daarvoor moet hij wel eens in Duitsland wezen. Dan reist hij soms door naar Hoorn, Hoogkarspel en De Goorn. Hij heeft zijn zoon Chagai en zijn dochters Sharon en Galith bij een bezoek aan het voormalige onderduikadres in de Nic. Koppesstraat de kast laten zien, waaronder hij verstopt werd als het de Laantjes soms te heet onder de voeten werd. Maar het stadsziekenhuis van Hoorn, waar hij dankzij de hulp van directrice Odile Moereels "stiekem" ter wereld kwam, dat heeft 'ie nooit meer gezien, noch de woning van de familie Van den Berg aan de Drieboomlaan waaruit 'ie als baby hals over kop moest verdwijnen om niet in handen van de Duitsers te vallen. Daar weet Loekie Themans trouwens niks meer van.